

Pokud jste Ital a vyrábíte zbraně, jste z Gardone. Nebo jste Benelli. Potom sídlíte v Urbinu, jižně od San Marina. Firma Benelli mezi výrobci zbraní z Apeninského poloostrova vždycky tak trochu vybočovala z řady – nejen sídlem, ale i designem a v neposlední řadě technickým řešením.

TEST

Benelli Vinci

ING. MARTIN HELEBRANT

» Benelli Vinci Camo Max 5 s transportním pouzdem. Zbraň má velice elegantní tvary, ale maskovací vzor opticky rozbíjí obrysy a estetická stránka tím trpí.

„Inertia driven“

Samonabíjecí brokovnice Benelli jak známo nespolehají na odběr plynů, ale mají tzv. inerční nebo setrvačnostní pohon závěrového mechanismu. Inerční mechanismus uzamčeného závěru spoléhá na setrvačné síly, vznikající v důsledku zpětného rázu výstřelu. Zbraň při pohybu vzad předává část svého impulsu nosiči závorníku, který řídí odemykání závěru rotací závorníku se dvěma poměrně masivními uzamykacími ozuby. Zatímco zbraň je opřena o rameno střelce, které brzdí její zpětný pohyb, odpružený nosič se setrvačností pohne, během pohybu řídící křivka na nosiči pootočí závorník do odemčené polohy a celý závěr setrvačností běží vzad. Vytáhne prázdnou nábojnici, napne bicí mechanismus a napne vratnou pružinu. Ta závěr po dosažení zadní úvrati vrací zpět, zasune se náboj do komory, nosič závěru pootočí závorníkem, závěr se uzamkne a zbraň je připravena k novému výstřelu.

Na první pohled to zní jako popis normálního závěrového mechanismu s rotačním závorníkem, až na to, že tu chybí celá ta otravná a špinavá část spojená s odběrem spalných plynů z hlavně, regulací jejich tlaku, pohybujícím se pístem a jeho vratnou

pružinou. Prostě je to celé tak nějak jednodušší a čistší. Přesto systém Benelli, nazvaný „inertia driven“, dlouho neměl napodobovatele. Jedním z důvodů byla samozřejmě ochrana americkým patentem uděleným v roce 1986. A za druhé není nic jednoduchého zkonstruovat inerční uzamčený závěr s pevnou hlavní, který by fungoval spolehlivě v celém spektru laborace loveckých nábojů příslušné ráže.

Patent vypršel v roce 2006 a od té doby inerční systém – vedle plynového – začínají používat pro některé modely další a další výrobci samonabíjecích

brokovnic, kteří jej zjevně také dokázali zvládnout po technické stránce, zejména s ohledem na spolehlivost. U „rodinných“ značek Beretta, Franchi a Stoeger to bylo očekávatelné, ale jsou tu i jiné italské značky: Breda s modelem Xanthos nebo Caesar Guerini s modelovými řadami Roman a Gladius. Inerční modely mají americké firmy Savage/Stevens a Weatherby (ať už vyrábí kdekoliv) a samozřejmě nemohou chybět Turci: kromě Stoegera Akkar, ATA Arms, Girsan, Hatsan, dříve japonská značka SKB a určitě by se našly i další firmy. »»»

» Inerční závěr Benelli Vinci